ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 9. novembra 2006 *

Vo veci C-205/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy (Francúzsko) zo 14. apríla 2005 a doručený Súdnemu dvoru 11. mája 2005, ktorý súvisí s konaním:

Fabien Nemec

proti

Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen (spravodajca), J. Makarczyk, G. Arestis a L. Bay Larsen,

* Jazyk konania: francúzština.

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. marca 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— F. Nemec, v zastúpení: M. Gamelon, advokát,

— caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est, v zastúpení: A. Schaf Codognet a F. Verra, advokáti,

— francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a C. Bergeot-Nunes, splnomocnení zástupcovia,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: J. Stratford, splnomocnená zástupkyňa,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Martin, splnomocnený zástupca,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 27. apríla 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, článku 15 nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3, ďalej len „nariadenie č. 1408/71" a „nariadenie č. 574/72"), a nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72), ako aj článku 39 ES.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Nemcom a caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est (regionálna zdravotná poisťovňa Sever-Východ, ďalej len „CRAM") z dôvodu, že nezohľadnila mzdy poberané pánom Nemcom počas jeho zárobkových aktivít v Belgicku pri výpočte sumy príspevku stanoveného pre prípad predčasného ukončenia činností v prospech pracovníkov vystavených pôsobeniu azbestu (ďalej len „ACAATA").

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

Nariadenie č. 1408/71

3 Článok 1 nariadenia č. 1408/71 upravuje:

„Na účely tohto nariadenia:

...

t) ‚dávky' a ‚dôchodky' znamenajú všetky dávky a dôchodky vrátane všetkých ich častí, ktoré sa vyplácajú z verejných fondov, valorizačné zvýšenia a doplnkové príspevky, pokiaľ neustanovuje hlava III inak, ako aj paušálne dávky, ktoré sa môžu vyplácať namiesto dôchodkov a platby uskutočnené náhradou príspevkov;

..."

4 Článok 3 ods.1 nariadenia č. 1408/71 s nadpisom „Rovnosť zaobchádzania“ upravuje:

„Pokiaľ osobitné ustanovenia tohto nariadenia neustanovujú inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, majú tie isté povinnosti a poberajú tie isté dávky podľa právnych predpisov členského štátu ako štátni príslušníci tohto štátu.“

5 Článok 4 ods. 1 tohto nariadenia definuje rozsah vecnej pôsobnosti takto:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

a) nemocenské dávky a dávky v materstve;

b) dávky v invalidite vrátane tých, ktoré sú určené na udržanie alebo zlepšenie zárobkovej schopnosti;

c) dávky v starobe;

d) pozostalostné dávky;

e) dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania;

f) podpora pri úmrtí;

g) dávky v nezamestnanosti;

h) rodinné dávky."

6 Odsek 2 toho istého článku 4 upravuje, že nariadenie „sa vzťahuje na všetky všeobecné a osobitné systémy sociálneho zabezpečenia, či už príspevkové alebo neprís pevkové...".

7 Hlava III kapitola 4 tohto nariadenia, ktorá sa zaoberá pracovnými úrazmi a chorobami z povolania, obsahuje článok 58 s nadpisom „Výpočet peňažných dávok", ktorý v odseku 1 upravuje:

„Príslušná inštitúcia členského štátu, ktorého právneho predpisy ustanovujú, že výpočet peňažných dávok vychádza z priemerného zárobku, určí takéto priemerné zárobky výlučne poukázaním na zárobky, ktoré boli potvrdené, že boli vyplatené počas dôb dosiahnutých podľa uvedených právnych predpisov."

Nariadenie č. 574/72

8 Článok 15 nariadenia č. 574/72 upravuje „všeobecné pravidlá pre úhrn dôb [poistenia]".

Nariadenie č. 883/2004

9 V zmysle článku 87 ods. 1 nariadenia č. 883/2004 „nevznikajú žiadne nároky na obdobie pred dátumom uplatňovania tohto nariadenia".

10 Článok 90 ods. 1 toho istého nariadenia upravuje, že „nariadenie... č. 1408/71... sa zrušuje od dátumu uplatňovania tohto nariadenia".

11 Článok 91 nariadenia č. 883/2004 upravuje:

„Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Uplatňuje sa po dátume nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia."

Vnútroštátna právna úprava

12 Zákon č. 98-1194 z 23. decembra 1998 o financovaní sociálneho zabezpečenia na rok 1999 (JORF z 27. decembra 1998, s. 19646) v znení zákona č. 99-1140 z 29. decembra 1999 o financovaní sociálneho zabezpečenia na rok 2000 (JORF z 30. decembra 1999, s. 19706, ďalej len „zákon č. 98-1194") obsahuje ustanovenia o predčasnom ukončení osobitnej pracovnej činnosti v prospech pracovníkov a bývalých pracovníkov vystavených pôsobeniu azbestu. Článok 41 zákona č. 98-1194 upravuje:

„I. — Príspevok v prípade predčasného ukončenia pracovnej činnosti je vyplácaný zamestnancom a bývalým zamestnancom podniku na výrobu materiálov obsahujúcich azbest, podnikov, v ktorých sa postrekuje a zatepľuje azbestom, alebo zamestnancom pracujúcim na stavbe alebo oprave lodí pod podmienkou, že ukončili akúkoľvek zárobkovú činnosť a že spĺňajú nasledujúce podmienky:

1° pracujú alebo pracovali na jednom z vyššie uvedených pracovných miest, ktoré sú uvedené na zozname uvedenom vo vyhláške ministrov práce, sociálneho zabezpečenia a rozpočtu, počas obdobia, v ktorom sa tam vyrábal alebo spracovával azbest alebo materiály obsahujúce azbest;

2° dosiahli stanovený vek, ktorý sa môže odlišovať v závislosti od dĺžky doby práce vykonávanej na pracovných miestach uvedených v bode 1, pričom tento vek nemôže byť nižší než päťdesiat rokov.

...

Zamestnanci alebo bývalí zamestnanci, ktorí sú podľa všeobecnej právnej úpravy uznaní za postihnutých chorobou z povolania spôsobenou azbestom a uvedenou na zozname ustanovenom vyhláškou ministrov práce a sociálneho zabezpečenia, majú od veku päťdesiatich rokov aj nárok na príspevok v prípade predčasného ukončenia pracovnej činnosti.

Príspevok v prípade predčasného ukončenia pracovnej činnosti sa nemôže poberať súčasne s príjmami alebo dávkami uvedenými v článku L. 131-2 zákonníka o sociálnom zabezpečení ani s dávkami v starobe, invalidite, predčasným starobným dôchodkom alebo príspevkom v prípade predčasného ukončenia pracovnej činnosti, s výnimkou ustanovenia nasledujúceho pododseku.

Ako doplnok k dôchodku v invalidite alebo k pozostalostnej dávke alebo k dávke v starobe, ktorá sa riadi osobitným režimom upraveným v kapitole 1 hlavy 1 časti VII zákonníka o sociálnom zabezpečení, môže byť vyplácaný vyrovnávací príspevok do výšky príspevku vypočítaného za podmienok upravených v tomto článku.

II. — Suma príspevku je vypočítaná podľa aktualizovaného priemeru hrubých mesačných miezd alebo platov za posledných dvanásť mesiacov zárobkovej činnosti oprávnenej osoby, do ktorých nie sú podľa podmienok ustanovených nariadením započítané určité doby pracovnej činnosti, v ktorých táto osoba poberala zníženú odmenu. Táto suma je revalorizovaná ako dávky priznané podľa pododseku 2 článku L. 322-4 zákonníka práce.

...

Tento príspevok prestane byť vyplácaný, pokiaľ oprávnená osoba spĺňa podmienky vyžadované pre nárok na takýto starobný dôchodok vyplácaný v plnej výške, ako je definovaný v článkoch L. 351-1 a L. 351-8 zákonníka o sociálnom zabezpečení.

...“

13 Podľa článku 2 dekrétu č. 99-247 z 29. marca 1999 o príspevku v prípade predčasného ukončenia pracovnej činnosti ustanovenom v článku 41 zákona o financovaní sociálneho zabezpečenia v roku 1999 (JORF z 31. marca 1999, s. 4471):

„Referenčná mzda, ktorá slúži ako základ pri určení príspevku, je určená podľa odmien uvedených v článku L. 242-1 zákonníka o sociálnom zabezpečení, ktoré dotknutá osoba poberala v priebehu posledných dvanástich mesiacoch zárobkovej činnosti. Tieto odmeny, prípadne revalorizované, sú podľa pravidiel definovaných v článku R. 351-29-2 zákonníka o sociálnom zabezpečení zohľadnené maximálne do výšky dvojnásobku hornej hranice ustanovenej v článku L. 241-3 toho istého zákonníka použiteľného v dobe vzniku nároku na príspevok. Referenčná mzda sa rovná mesačnému priemeru takto určených odmien.

Mesačná suma príspevku sa rovná 65 % referenčnej mzdy definovanej v predchádzajúcom bode maximálne do výšky hornej hranice stanovenej v článku L. 241-3 zákonníka o sociálnom zabezpečení, ku ktorej sa pridáva 50 % referenčnej mzdy za časť tejto mzdy, ktorá sa nachádza medzi prvým a druhým násobkom tejto hornej hranice.

Najnižšia suma príspevku nemôže byť nižšia než najnižšia suma dávky stanovenej v článku L.351-3 zákonníka práce. Takto zaručená suma príspevku nemôže však byť vyššia než 85 % referenčnej mzdy.“

14 Článok L. 242-1 zákona o sociálnom zabezpečení upravuje:

„Na výpočet príspevkov na sociálne zabezpečenie, na poistenie pre prípad pracovného úrazu a príspevkov na rodinné dávky sa za odmeny považujú všetky sumy vyplatené pracovníkom za prácu alebo v súvislosti s prácou, najmä mzdy alebo zárobky, náhrady za platenú dovolenku, suma odvedená na zamestnanecké príspevky, dávky, prémie, mimoriadne odmeny a všetky iné peňažné a vecné výhody, ako aj sumy nadobudnuté priamo alebo prostredníctvom tretej osoby ako prepitné. ...

...“

15 Cieľom obežníka č. DSS/4B/99/332 z 9. júna 1999 o uplatňovaní ustanovení o predčasnom ukončení pracovnej činnosti pracovníkov vystavených pôsobeniu azbestu je upresniť pravidlá priznávania, výpočtu a vyplácania príspevku zavedeného v prospech pracovníkov vystavených pôsobeniu azbestu regionálnymi zdravotnými poisťovňami. Tento obežník uvádza najmä, že pokiaľ ide o spôsob výpočtu tohto príspevku a pokiaľ ide o doby pracovného pomeru v zahraničí, „môžu sa uplatniť rôzne možnosti. Pokiaľ sú zo mzdy alebo platu platené príspevky na sociálne zabezpečenie podľa článku L. 242-1 zákonníka o sociálnom zabezpečení, sú táto mzda alebo plat zohľadnené spolu s príslušnými dobami. V ostatných prípadoch je potrebné zohľadniť mzdy poberané počas posledného roku pracovného pomeru vo Francúzsku“.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

16 Pán Nemec, francúzsky štátny príslušník, narodený v roku 1954, s bydliskom vo Francúzsku, pracoval počas viacerých rokov pre podnik so sídlom v tomto členskom štáte. Je nesporné, že počas svojej práce bol vystavený pôsobeniu azbestu.

17 Po tom, ako dostal výpoveď v roku 1994 z dôvodu úplného zastavenia prevádzky jeho zamestnávateľa vo Francúzsku, si našiel v tom istom roku zamestnanie v Belgicku v podniku, ktorý sa nachádzal desať kilometrov od jeho miesta bydliska. Počas celého obdobia zárobkovej činnosti v Belgicku býval pán Nemec naďalej vo Francúzsku, kde aj platil dane.

18 V roku 1995 príslušné francúzske úrady uznali, že pán Nemec trpí chorobou z povolania z dôvodu jeho vystavenia pôsobeniu azbestu.

19 Následne po žiadosti podanej pánom Nemcom v marci 2004 mu CRAM v priebehu mája toho istého roku oznámila rozhodnutie o priznaní príspevku ACAATA. V súlade s platnou vnútroštátnou právnou úpravou bola suma tohto príspevku vypočítaná na základe priemernej mzdy poberanej žiadateľom v priebehu posledných desiatich mesiacov jeho zárobkovej činnosti vo Francúzsku.

20 Dotknutá osoba napadla toto rozhodnutie pred zmierovacou komisiou CRAM, tvrdiac, že tento úrad nevzal do úvahy jeho mzdy poberané na poslednom pracovisku v Belgicku, ktoré sú vyššie než tie, ktoré boli zohľadnené vo výpočte príspevku ACAATA.

21 Tento návrh uvedená zmierovacia komisia zamietla s tým, že toto rozhodnutie sa zakladá na obežníku č. DSS/4B/99/332.

22 Na základe týchto skutočností pán Nemec podal žalobu na Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy, ktorý rozhodol zastaviť konanie a predložiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„Spôsobila CRAM dotknutej osobe ujmu tým, že prijala rozhodnutie, ktoré predstavuje prekážku voľnému pohybu uvedenú v článku 39 [ES], porušenie nariadenia... č. 883/2004 alebo porušenie článku 15 nariadenia... č. 574/72 a ktorým zamietla zohľadniť pánovi Nemcovi mzdy poberané v Belgicku pri výpočte príspevkov pre pracovníkov vystaveným pôsobeniu azbestu podľa článku 41 zákona č. 98-1194 z 23. decembra 1998 s odvolaním sa na ustanovenia článku 2 vykonávacieho dekrétu k zákonu č. 99-247 z 29. marca 1999 a obežník DSS/4B/99 č. 332 z 9. júna 1999, keďže z týchto miezd sa neodvádzali príspevky na základe článku L. 242-1 francúzskeho Code de la sécurité sociale?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

23 Francúzska vláda tvrdí, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný z dôvodu, že vnútroštátny súd nepopisuje dostatočne presne skutkový a právny rámec, v ktorom bola prejudiciálna otázka položená.

24 Rozhodnutie vnútroštátneho súdu totiž neumožňuje určiť, či pán Nemec bol vystavený pôsobeniu azbestu v rámci zárobkovej činnosti vykonávanej v iných členských krajinách než vo Francúzskej republike, a uvádza uplatniteľné vnútro-

štátne ustanovenia iba neúplne a náznakom. Francúzska vláda tiež tvrdí, že vnútroštátny súd nespresnil dôvody, ktoré ho viedli k otázke týkajúcej sa výkladu jednotlivých ustanovení Spoločenstva uvedených v predmetnom rozhodnutí, ani súvislosť, ktorú vidí medzi týmito ustanoveniami a ustanoveniami vnútroštátnych právnych predpisov uplatniteľných na spor v konaní vo veci samej.

25 V tomto smere je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry nevyhnutnosť dospieť k výkladu práva Spoločenstva, ktorý je užitočný pre vnútroštátny súd, vyžaduje, aby tento súd vymedzil skutkový a právny rámec, do ktorého sa začleňujú ním položené otázky, alebo prinajmenšom objasnil skutkové predpoklady, na ktorých sa tieto otázky zakladajú (pozri najmä rozsudok z 26. januára 1993, Telemarsicabruzzo a i., C-320/90 až C-322/90, Zb. s. I-393, bod 6; uznesenie z 8. júla 1998, Agostini, C-9/98, Zb. s. I-4261, bod 4; rozsudky z 9. septembra 2004, Carbonati Apuani, C-72/03, Zb. s. I-8027, bod 10, a z 23. marca 2006, Enirisorse, C-237/04, Zb. s. I-2843, bod 17).

26 Súdny dvor rovnako rozhodol, že je nevyhnutné, aby vnútroštátny súd minimálne vysvetlil dôvody voľby ustanovení práva Spoločenstva, o ktorých výklad žiada, a vzťah, ktorý vidí medzi týmito ustanoveniami a vnútroštátnou právnou úpravou uplatniteľnou v spore (uznesenie z 28. júna 2000, Laguillaumie, C-116/00, Zb. s. I-4979, bod 16; rozsudky Carbonati Apuani, už citovaný, bod 11, a Enirisorse, už citovaný, bod 21).

27 V tomto prípade je potrebné skonštatovať, že Súdny dvor disponuje dostatočnými poznatkami na to, aby mohol predkladajúcemu súdu užitočne odpovedať.

28 Predkladajúce rozhodnutie totiž jednak stručne ale presne uvádza skutkový základ pôvodného sporu a uplatniteľný vnútroštátny právny rámec. Z toho vyplýva, že uvedený spor vznikol v rámci žaloby smerujúcej k priznaniu dávky podľa francúzskych právnych predpisov, na ktoré má dotknutá osoba nárok, a nesporne splnila podmienky ich priznania. Okrem toho predkladajúce rozhodnutie rozvádza dôvody výberu ustanovení Spoločenstva, o ktorých výklad žiada vnútroštátny súd, ako aj vzťah medzi týmito ustanoveniami a vnútroštátnymi právnymi predpismi uplatniteľnými na uvedený spor.

29 Za týchto podmienok nemôže byť argumentácia francúzskej vlády prijatá, takže návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O prejudiciálnej otázke

30 Vnútroštátny súd sa v podstate zaoberá otázkou, či rozhodnutie, ktorým sa pri výpočte ACAATA zamietlo zohľadnenie miezd, ktoré pán Nemec poberal v Belgicku, predstavuje porušenie nariadenia č. 883/2004.

31 V súlade s článkom 91 spomínaného nariadenia nadobúda toto nariadenie platnosť dvadsiatym dňom po uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*, ale uplatňuje sa až odo dňa vstupu vykonávacieho nariadenia do platnosti.

32 Keďže až do tohto dňa nebolo prijaté žiadne vykonávacie nariadenie k nariadeniu č. 883/2004, zostávajú nevyhnutne uplatniteľné ustanovenia nariadenia č. 1408/71.

33 Z toho vyplýva, že je potrebné preskúmať otázku, ktorú položil vnútroštátny súd s ohľadom na toto posledné uvedené nariadenie.

34 Ako poukázali účastníci konania vo veci samej, francúzska vláda a Komisia Európskych spoločenstiev, takáto dávka, akou je ACAATA, priznaná bývalým pracovníkom vystaveným pôsobeniu azbestu, ktorí spĺňajú podmienky definované vnútroštátnou právnou úpravou bez toho, aby bolo uskutočnené osobitné posúdenie osobných potrieb týchto pracovníkov, sa má považovať za dávku sociálneho zabezpečenia, na ktorú sa vzťahuje článok 4 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1408/71, ktorý je ustanovením týkajúcim sa dávok pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania.

35 Pokiaľ ide o predmet sporu v konaní vo veci samej, to znamená, pokiaľ ide o podrobné pravidlá výpočtu sumy ACAATA, ktorá je stanovená na základe odmeny oprávnenej osoby, CRAM, francúzska vláda a vláda Spojeného kráľovstva sa domnievajú, že odmietnutie zohľadniť na priznanie tohto príspevku mzdy poberané v zahraničí, z ktorých neboli odvádzané príspevky na sociálne zabezpečenie podľa vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorými sa riadi príslušná inštitúcia, je v súlade s článkom 58 nariadenia č. 1408/71.

36 Súdny dvor už rozhodol v prípade ustanovenia formulovaného v podstate totožne ako v prípade ustanovenia uvedeného článku 58, že takéto ustanovenie sa neobmedzuje na určenie právnych predpisov uplatniteľných na stanovenie referenčnej doby priemernej mzdy, ale jeho predmetom je aj určiť odmeny, ktoré musí príslušná inštitúcia zohľadniť pri stanovení priemernej mzdy za určitú dobu, ktorá podľa uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov slúži ako základ pre výpočet peňažných dávok (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 1979, Pennartz, 268/78, Zb. s. 2411, body 8 a 9).

37 Je však potrebné poukázať na to, že článok 58 nariadenia č. 1408/71, ako aj všetky ustanovenia tohto nariadenia, sa musí vykladať vo svetle článku 42 ES (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. augusta 1994, Reichling, C-406/93, Zb. s. I-4061, bod 21, a z 12. septembra 1996, Lafuente Nieto, C-251/94, Zb. s. I-4187, body 33 a 38).

38 Z cieľa sledovaného týmto posledným uvedeným ustanovením, ktoré smeruje k zjednodušeniu voľného pohybu pracovníkov, vyplýva najmä to, že migrujúci pracovníci nesmú prísť o svoje nároky na dávky sociálneho zabezpečenia, ani utrpieť zníženie sumy týchto dávok z dôvodu, že využili právo na voľný pohyb, ktoré im priznáva Zmluva ES (pozri rozsudky Reichling, už citovaný, bod 24, a Lafuente Nieto, už citovaný, body 33 a 38, ako aj z 9. októbra 1997, Naranjo Arjona a i., C-31/96 až C-33/96, Zb. s. I-5501, bod 20, a zo 17. decembra 1998, Grajera Rodríguez, C-153/97, Zb. s. I-8645, bod 17).

39 V tomto prípade je nesporné, že takáto vnútroštátna právna úprava, aká je rozhodujúca v konaní vo veci samej, môže znevýhodňovať migrujúcich pracovníkov vo vzťahu k pracovníkom, ktorí vykonávali svoju pracovnú činnosť iba v jednom členskom štáte.

40 Podľa takej právnej úpravy sa totiž na migrujúceho pracovníka, ako je pán Nemec, použije metóda výpočtu ACAATA založená na mzde poberanej pred viac než 10 rokmi a z toho dôvodu bez akejkoľvek súvislosti so súčasnou situáciou dotknutej osoby, zatiaľ čo u jeho kolegov, ktorí naďalej pracovali vo Francúzsku, sa zohľadní posledná skutočná mzda. Takýto pracovník takto utrpí zníženie sumy dávky, ktorú by nadobudol, keby nevyužil svoje právo na voľný pohyb.

41 Povinnosť neznevýhodňovať migrujúcich pracovníkov, ktorí využili svoje právo na voľný pohyb napriek tomu neznamená, že článok 58 ods. 1 nariadenia č. 1408/71, keďže neumožňuje zohľadniť na výpočet peňažných dávok mzdu nadobudnutú v inom členskom štáte, musí byť považovaný za predpis, ktorý je v rozpore s cieľom stanoveným v článku 42 ES. Z tejto povinnosti totiž vyplýva iba to, že migrujúcemu pracovníkovi by boli vyplatené rovnaké vyššie uvádzané dávky, keby nevyužil svoje právo na voľný pohyb (pozri v tomto zmysle rozsudky Lafuente Nieto, už citovaný, bod 39, Naranjo Arjona a i., už citovaný, bod 21, a Grajera Rodríguez, už citovaný, bod 18).

42 Preto v takejto situácii, aká je predmetom sporu v konaní vo veci samej a keď je potrebné v súlade s ustanoveniami článku 58 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 zohľadniť iba mzdu poberanú v členskom štáte, o ktorého príslušnú inštitúciu ide, suma tejto mzdy musí byť aktualizovaná a revalorizovaná tak, aby odpovedala mzde, ktorú by dotknutá osoba odôvodnene mohla poberať vzhľadom na vývoj jej profesijnej kariéry, pokiaľ by naďalej vykonávala svoju pracovnú činnosť v dotknutom členskom štáte (pozri v tomto zmysle rozsudky Lafuente Nieto, už citovaný, bod 40; Naranjo Arjona a i., už citovaný, bod 22, a Grajera Rodríguez, už citovaný, bod 19).

43 Na položenú otázku je teda potrebné odpovedať tak, že článok 58 ods. 1 nariadenia č. 1408/71, vykladaný v súlade s cieľom stanoveným v článku 42 ES, vyžaduje, aby v takom prípade, o aký ide v konaní vo veci samej, bola pri výpočte „priemerného zárobku" v zmysle prvého z týchto dvoch ustanovení zohľadnená mzda dotknutej osoby, ktorú by odôvodnene mohla poberať vzhľadom na vývoj svojej profesijnej kariéry, keby naďalej vykonávala svoju pracovnú činnosť v členskom štáte, o ktorého príslušnú inštitúciu ide.

O trovách

44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou

postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 58 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14 júna 1971, o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, vykladaný v súlade s cieľom stanoveným v článku 42 ES, vyžaduje, aby sa v takom prípade, o aký ide v konaní vo veci samej, pri výpočte „priemerného zárobku" v zmysle prvého z týchto dvoch ustanovení zohľadnila mzda dotknutej osoby, ktorú by odôvodnene mohla poberať vzhľadom na vývoj svojej profesijnej kariéry, keby naďalej vykonávala svoju pracovnú činnosť v členskom štáte, o ktorého príslušnú inštitúciu ide.

Podpisy